ιόηκα εἰς τάς καλλιτεχνικάς ἐκτιμήσεις μου.

Μέ τήν τιμή μεγάλην ἀφοσίωσιν

Ἰωά Γιαρρόν.

Ἡ Μαίκη ἠρθεύθη τάς στιγμάς αὐτάς εἶναι ἀπό τάς ἰσχυροτέρας συγκινήσεις τῆς ζωῆς της.

Κάτι τοῦ ἔμκαμβε τήν μίθην διεχίθη εἰς τήν ψυχήν της.

— Θεέ μου... ἐφιόβισα. Νάνε ἀλήθεια ; Θἀρθοῦν ἀρά γε καὶ γιά μένα ἡμέραι χαρᾶς; Ἐμαλαχγκόλησε πάλιν.

Ἐμαλαχγόλησε, γιατί δέν ἠμπόρεσε νά πιστώνη εἰς αὐτό.

Μερικοί ἄνθρωποι ἔχουν ριζωμένην εἰς τήν καρδίαν των ἀπαισιοδοξίαν. Καὶ τό συναίσθημα αὐτό ἀρκεῖ διά νά τοὺς μετρήσῃ πάντοτε κάθε χαρᾶν καὶ κάθε εὐτυχίαν,

* * *

Εἶπεν εἰς τήν Ἀνθήν τά γενόμενα.

Ἡ Ἀνθή μόνον, ποῦ δέν ἐτρελλάθη ἀπό τήν χαρά της.

"Ἔρτνε σάν μικρό παιδί.

— Ἀγ' τάλεγα, τάλεγα ἀγά... Ἀργίζει τώρα ἡ δόξα καὶ τά πλούτη. Χά. Ἤμουν δεδαίε. Κί εἶδα καὶ καλό δνιφο..

* * *

Καὶ ἤλθεν ἡ μεθπεκάνη.

Ὁ Γιωὰ Γιαρμόν ἦταν ἀκριβῆς εἰς τήν συνένεοῦήν του.

Εἰς τάς δέκα ἀκριβῆς ἔφτασε.

Ἔβρε τήν Μαίρην κατεχομένην ἀπό μεγάλην συγκίνησιν.

— "Ενοιά σας... τῆς εἶπεν. Εἶμαι δέδαιος.. Τόσον. δέδαιος, δσο ποτέ δέν ὑπῆρξα διά τίποτε.. Θά ἀπτύχετε.. Καὶ ὁ τελλιωτός θρίαμδος εἶνε πολύ κοντά..

Ἡ Μαίρη ἀνεκρεβιόθη ἀπό τά λόγια αὐτά. Καὶ ἤρκεσθη νά τοῦ δίδῃ θαρρᾶ τό χέρι.

— Εὐχαριστοῦ.. Εὐχαριστοῦ.. ἐψιθύρισε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ

,ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ'

Ἡ δούκισσα ἠδυνήθη νά ἐνδυθῇ κατά τάς ἐνεργείας της νά ἐπιμελοῦνται τό ἀυτοῦ της γιά φάγη, νά κίῃ καὶ νά κοιμηθῇ μάλιστα δέ ἐτι ἤτο κατάκοιος καὶ ἔπεσεν ἐπί τῆς κλίνης της ὡς ἀνείσθητος.

Τήν ἐπομένην ἀνεχώρησε διά τήν πρωτεύουσαν τήν φορᾶν ἀπτήν μάλιστα συνοδευομένη ἀπό μίαν Πλν ἐπτικοῦ καὶ εἰκοσι περίπου μεγάλους φαουδάχους σίτινες τήν ἠκολούθησαν διά νά τῆς δείξουν τήν ἀφοσίωσίν των.

Σήμερον ἀπαιτοῦνται τρεῖς ὧραι ἀπό Δζ. εἰς τάς Παρισίους. Τό 1456 ἐχρειάζοντο δύο ἡμέραι μέ καλούς ἵππους.

Ἤν τούτοις ὁ δρόμος ἐφάνη μικρῆς εἰς τήν δούκισσαν δ' Ἔσσμπ ἡ ἀποία ἐπί τέλους ἀνεστένεξε ὡσεί ἀφυπνισθεῖσα ἐξ ἀφιάλτου.

Ἐν μέσῳ τῶν τροῦμων καὶ περιπωτησιῶν ἐκείνων ἱππῶν ἐν μέσῳ τῆς καταπλήξεως τῶν χωρίκων σίτινες προσέτρεχον εἰς τό ἄκουα αμα τοῦ ποδοδόληνοῦ τῶν ἵππων καὶ τοῦ κρότου τῶν θριῶν ἡ δούκισσα Ἄν καὶ ἤτο δεδαίν ὅτι θά ἀπκλάσεται τῶν ἀνοχλήσεων τοῦ δ' Ὀνταρί δέν ἠδυνήθη νά σκεφθῇ ὅτι ἤτο ἐξηυσλισμένη ἀπό παρομοίας φόβους.

Βεβαίως ἡ ἀνάκνεψις τῆς θυγατρός της τήν ἐδκανάγκεν εἰς πάσαν στιγμήν καὶ ὅταν ὁ ὅρος της ἤγητξε ἠν ἐσθήτα τῆς ἠηθάνεσε πόνον ὁ ὁποῖος τήν ἔκαμνε νά ἐνθυμῆται ὅτι ἔτρεγεν ἐνα στίγμα ἀπιάτας ἐν τούτοις ἀπέναντι τῶν τόσων σκλεῤῥῶν ὁρῶν τῶν τοδευτεινῶν ἡ μερῶν αἱ σιμεριναί ὧραι ἦραν κάποιος εὐχάριστοι.

Ἤδιοις ἐρδσον ἐπλησίαζον εἰς Τουρνέλ. Οἱ ὑπκατρίδαι ἠσθάνοντο μεγαλείτερον τιμήν νά χαιρετοῦσι καὶ νά συνοδεύσωσι μίαν δούκισσαν ἡ ἐπκίδι ἐπκφετίζε ἐφόβος εἰνοίας ἄλλως τε ἡ συνοδεία ἐπτάδαδκε πνίγνται ἐπκεῖς φέρουσες τά ὁρκιστέρα ὑνάματα τῶν εὐγενῶν τῆς Γαλλίας.

Ὅταν ἐπαρουσιάσθη περί τήν ἑσπέραν εἰς τούς τοῦρκας τῆς Πλλνς ἡ δούκισσα εἶχε περικυκλωθῇ ὅπως καὶ κατά τάς ὡραιοτέρας ἡμέρας τῆς δεδαίας της.

Ἐνώ εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τῆς πόλεως ἐντό φαέτρου, ἐπέστρεψεν ἀπό ἑνός ὑπκρτήνου ἵππου ἀπούλυοδομένην καὶ ὑπό δεπλιτῆς συνοδείας.

Ὅταν εὑρέθη εἰς τό μέγαρον τῆς ὁδοῦ Χαλιδόνος τό θκμα ἐκείνο τῆς ἀφιστεκτονικῆς τό ὁποῖον ἤρα γνεστάν εἰς ὅλην τήν Εὐρώπην διά τήν πολυτέλειαν τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν τα κήτων, διά τήν λαμπρότητα τῶν καλλιτεχνημάτων ἡ Πεσπελέ ἔφερε τήν χεῖρα της ἐπίτου μετώπου σκεπτομένη μήπως εἶχεν ὀνειρωθῆ

Δυσεχῶς δέν εἶχεν ὀνειρωθῆ.

Ἔφερεν ἐπί τοῦ ὤμου της τήν σφραγῖδατοῦ Κηρόλου τοῦ Πέμπτου ἐνώ εἶχεν ἀφίστ τήν Φυγοκέρ της τήν Λευκήν, τό λατρευτόν της τέκνον εἰς τάς ἀγκάλας τοῦ ἀτμοστόχου κλίστου.

Ἀλλ' ὁ δοκιλιός προσέτρεχε πρός συνάν τησίν του.

Ὅταν ἔμπδε τήν ἐπόνοσον τῆς ἐρωκνίνης του, ἤν ἠθέλησε νά ἀνμείνῃ, ἀλλά διέταξε καὶ τόν ὠδήγησεν πλησίον τῆς.

Ὁ δοκιλεῖς καὶ ἡ δούκισσα μετ' ἀλήγον συνγνιτήριον καὶ μυστικόν δομάτιον τό ὁποῖ ον ἔκρυπτε τοὺς ἐθκυτάς τόν ἐπί δεκαετείας ἔρωτα δ' ἠγεμόνων φίλκας διά νά μή δεπτα ρέξῃ τήν συνέντευσιν ἐκείνην οὔτε ὁ παρομ κρός Θρόκδος.

— Σεῖς... Ἐπί τέλους...

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΛΟΙ οἱ νεοπροδιδασθέντες προγυμνασιαί των ἀρέβεων, τά ὁρατά τάν γαλόνια πρωμηθεύοντα ἀπό τό Στρατιωτικόν Κέντρον Γεωγράφου.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΠΑΤΕΡΕΣ

— Ὅστε τώρα εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπό τό γιό σου ἤ ;

— Ἀ νναί, πηγαίνει λαμπρά.

— Καὶ πῶς ἔγινεν αὐτό τό θαῦμα ;

— Θαῦμα, φίλε μου, πραγματικός· γιατί ἔφερε τό ἀκελλής πού ἤτανε. Πέρσι ὅμως φώτισις Θεοῦ τήν ἐνέγκρίνε στήν «Δτάσκαλε τῶν Παίδων.» Τήν δεκάζει, τό ἀρέτα, γλυκαίνεται, ὅπως ἔλα τά παιδιά, καὶ θέλει νά ἔχῃ μαζῆ τῆς ἀλληλογρεῖα. Στό πρῶτο γράμμα ποῦ τῆς στέλνει, ἡ «Διδάσκαλος» τοῦ ἀπαντᾶ· «Ἔτσιν αὐτά ποῦ μοῦ γράφεις, μικρέ μου ρί λε, ἀλλά πρέπει νά ἐπιμελεῖθῆς τόν ἀρθυρρφείν του. Πάει κατά συνδρκνίτης τῆς «Διαπάσων», 13 ἐτῶν καὶ νά γράψῃ τό ὄλμος μέ δύο λάμδδα ; Αὐτό ἤτον. Ἀπό τήν ἡμέρον ἐκείνην ὁ καλός σου Γιαννάκης ἄπεσε στά μαθήματα μέ τά μούτρα. Καὶ σήμερα εἶνε ὁ πρῶτος μαθητής τῆς τάξεώς του.

Τό γραφεῖον τῆς «ΔΙΑΠΑΣΩΝΟΣ» τοῦ πολυτιμου αὐτοῦ δοκιμοῦ τῶν γονέων καὶ τῶν διδασκάλων εὑρίσκεται εἰς τήν ὁδόν Εὐριπίδου ἀριθ. 38. Ἔγγραφη ἐστάλη διά τό ἐσωτερικόν ἀρ. 8, διά τό ἐξωτερικόν ἀρ. 10.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΝ ΡΟΔΩ

Τά ἀναγγελλόμενα ἐκ Ρόδου πιεστικά μέτρα τῶν Ἰταλῶν κατά τῶν ὁμογενῶν δέν εἶνε κοιδεῖλου διάφορα τῶν τελεσθέντων ἄλλοτε καὶ τῶν τελουμένων ὑπό τῶν Νεοτούρκων. Φαίνεται ὅτι οἱ τέως φιλελεύθεροι Ἰταλοί ἐζήλωσαν δόξαν Νεοτούρκων καὶ ἀπεφάσισαν νά ἐκδιώσουν τήν ἐθνικήν συνείδησιν τῶν ὁμογενῶν τῆς νήσου μέ ἀπελάσεις καὶ φυλακίσεις καὶ διωγμούς. Δίστι οὐδέν ἄλλο ἀποδεικνύει τό ἐκδοθέν διάταγμα τοῦ νικητοῦ τῆς Ἥνιθου καὶ οὐδέν ἄλλα σημαίνει ἡ δλη πολιτική τῶν Ἰταλῶν εἰς τήν Ρόδον καὶ τά δωδεκάνησα. Δέν θά κατισχύση ὅμως ἡ πολιτική τῆς δουλείας καὶ τῆς πιάσεως. Οἱ "Ἕλληνες δέν εἶνε πρώτην φοράν, καὶ' ἤν ὑφίσταν τοιαυτά διωγμούς.

Τοὺς ὑπέστησαν μετά καρτερίας, ἀλλ' ὑπό τήν πίεσιν τῶν κατά καιρούς διωκτῶν ἐγγιγαντώθησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν καὶ τέλος ἐπεκράτησαν. Τό ἀποδεικνύει ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐμπρός λοιπόν Ἰταλοί!

Ἐδῶ ἡ Ρόδος καὶ ὁ Ἑλληνισμός. Θά ἐπικρατήσουν.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΕΣ

Ὁ καιρός εἶχε συννεφιάσῃ πάλιν χθές τό ἀπόγευμα, μετά βραχεῖαν ἀνακαυχήν, καὶ πολλοί ἐμελαγχόλησαν. Ἐν τούτοις, εἰς ἐμμορφα στολισμένον δωμάτιον, καλῶς θερμαισμένον, καὶ μέ καλήν συντροφιάν, ὁ καιρός αὐτός εἶνε ὁ θαυμασιότερος, ποῦ μπορεῖ νά ἐπιζητηθῇ. Ἀλλά, ὅταν ὅλοι αὐτοί οἱ εὐτυχεῖς συνδυασμοί λείπουν, ἡ μελαγχολία ἐπέρχεται, χωρίς, μά τήν μαύρη ἀλήθεια, νά εὐθύνεται καὶ πολύ πολύ ὁ καιρός...

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

Σήμερον εἶνε τό πρῶτον Ψυχοσάββατον ἐκ τῶν τριῶν τά ὁποῖα κατά σειράν ἀκολουθοῦνται μέχρι τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶνε ἀφιερωμένη ὑπό τῆς Ἐκκλησίας εἰς μνήμην τῶν ψυχῶν, εἰς ἐπίκλησιν τῆς Θείας Ἀντιλήψεως ὑπέρ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μετέστησαν τοῦ κόσμου τούτου τοῦ προσκαίρου καὶ φθαρτοῦ εἰς τήν Αἰωνιότητα.

Σήμερον ἀνακαλοῦνται ζωηρότερον εἰς τήν μνήμην αἱ ἐκλιπόντες προσφιλεῖς, ἡ μα τιούσης τῶν ἀνθρωπίνων γίνεται πλέον αἰσθητή κατά τό Ψυχοσάββατον ἐπί τῆ θέᾳ τῶν κολλύβων, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τό τελευταῖο, τό σπαρακτικό ἀντίο νεῦλ' πασσάτο τῶν ὑπάρξεων ποῦ ἀφῆκαν τόν γήϊνον πλανήτην καὶ ἐπερέχησαν τό αἰώνιο τοῦξεῖδι.

Διά τοῦτο τόν περισσότερον κόσμον συγκεντρώνουν σήμερον τά Νεκροταφεῖα.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΚ ΨΥΞΕΩΣ

Οἱ θάνατοι ἐκ ψύξεως, ἀφοῦ τελοῦνται, ἀπίσευσι διά τήν ἡμερόσια τοῦ κλίματός μας, ἐρχονται πάντοτε ὡς ἐπίλογοι τῆς πρώτης ψυχρᾶς ἀτμοσφαιρίας. Ἀρκοῦν τρεῖς ἡμέραι ψυχραί διά νά εὑρωμεν ἕνα ὁνό ἀνθρώπους κοκκαλωμένους εἰς τούς δρόμους.

Τό πράγμα εἶνε τόσον συνήθεστον, ὅσον ἄλλοιέ με περιδόξεστον ψύχος οἱ νεκροί ἀπό αὐτό εἶνε ἀπίστευτοι. Πρέπει, λοιπόν τό κακόν ν' ἀποδόσωμεν εἰς τήν μιαρόν ἀντοχήν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ ; Ὀπουδήποτε, ἐν τούτοις, καὶ ἄν τά ἀποδόσωμεν τό συμπέρασμα θά μένη ὁ ἴδιος φρέστον. Ἀλλοιώνομν μας ἐν ἐξακολουθοῦν νά ψύχεται ἡ γῆ, ὅπως βεβαιώνουν οἱ ἀστρονόμοι !.....

ΕΠΙΣΥΣΤΑΣΕΙ

Εἰς δημοσιογραφικόν γραφεῖον ἐλθοῦσα χθές τό βράδυ ὀγκώδης συστημένη ἐπιστολή, ἀπευθυνομένη πρός ἐγκριτον τοῦ φύλλου συνεργάτην.

Οἱ συνάδελφοί του φανταζόμενοι ὅτι ἐπρόκειτο περί χρηματικοῦ βιβλιδαρίου ἀναμενομένου, ἠβίωσαν καὶ ἐπέτυχαν κέρασμα ἀπό τόν παραλήπτην.

Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἡ ἐπιστολή ἠνοίχθη καὶ περιεῖχε — φρίκη !.— τρία ποιήματα, ὑπό τά ἑξῆς τίτλους: «Εἰς τήν θεάν Μνεμόβη», «Μυρολόγι» καὶ «Ὁ θρῆλος τοῦ θανάτου»!

ΣΚΟΥΣΕΣ

Μετ' εὐλαριστοῦς λύπης ἀναγγέλλομεν τόν ἐν Μονάχῳ ἐπισυμβάντα θάνατον ἐξ ἀποπληξίας τοῦ διακεκριμένου μελοιοῦ τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας Π. Σκουζέ.

Ὁ Π. Σκουζές ὁ Ἡρόδοτος καὶ Σύμβουλος διφφόρων Ἑταιρειῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων εἶχε συντελέσει σπουδαίως εἰς τήν προαγωγήν αὐτῶν, ἀγαθός τήν ψυχήν καὶ φιλάνθρωπος εἶχε ἐπιδοῦσι τάς γενικάς συμπαθείας τῶν συμπολιτῶν του, οἵτινες ἐπί τῇ ἀπωλείᾳ του, ἠθδάνθησαν πραγματικήν λύπην.

Οἱ «Καιροί» βαρυζλυν τά θερμά συλλυπηρίσμά των εἰς τήν οἰκογένειαν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΔΕΣ

Ἐγνώσθη χθές μία εὐχάριστος εἴδησις διά τούς Γυμνασιόπαιδας. Πρόκειται, ὡς λέγουν, νά τούς ἐξασκοῦν εἰς τό ἱππλον καὶ στρατιωτικῶς. Θά διδάσκωνται δηλαδή, ὅπως καὶ οἱ στρατιῶται τά γυμνάσια μέ ὅπλα. Ὅπως ἐνένετο κατά τήν παλαιάν ἐποχήν. Θά ἐκτελοῦν δέ τοιαῦτα γυμνάσια ὅλων τῶν γυμνασιακῶν τάξεων οἱ μαθηταί.

Τό μέτρον αὐτό τῆς εἰσαγωγῆς καὶ πάλιν τῆς στρατιωτικῆς γυμνασιακῆς εἰς τά Γυμνάσια εἶνε τρακεκαθαρόν καὶ πολλοῦς ὠφέλιμον καὶ δεν εἶνε δυνατόν διά τοῦτο ἡ νά τύχῃ τῆς ἐπικροτήσεως ὅλων.

Ἔπρεπε πρό πολλοῦ νά εἶχε εἰσαχθῆ ἡ στρατιωτική γυμνασιακή, ἴνα οἱ μεγαλίτεροι μαθηταί, οἱ μέλλοντες μετά τήν ἀποφοίτησίν των νά προσδέλθωσι εἰς τόν στρατόν, ἔχουν ἰδέαν τοῦ δπλου καὶ τῶν στοιχειοδῶν τοῦλάχιστον, στρατιωτικῶν κινήσεων. Ἐν τοιούτῳ πεφιπτώσει οἱ καλούμενοι διά τήν σημερινήν πολεμικήν ἀνάγκην νέοι θά ἦσαν ὀπκοδήποτε στρατιωτικῶς ὀργανωμένοι.

Ἀλλά, τέλος πάντων, κάλλιο ἀργά, παρά ποτέ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη εἰς δραῦον τεῦχος πλήρης μελέτη περί τῆς ἀρχαιοτάτης νομοθεσίας ἐν Ἑλλάδι ὑπό τοῦ κ. Γ. Μουρίδη ἀρόφου Ἀττικῆς καὶ τοῦ κ. Μ. Ρουσσοπούλου δικηγόρου ὑπό τόν τίτλον «Ἑλληνικός Ἐργατικός Κῶδιξ». Τό βιβλίον τοῦτο εἶνε χρησιμώτατον καὶ ἀποτελεῖ στοιχεῖον εἰς τήν βιβλιογραφίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΙ ΔΑΠΑΝΟΥΝ

ΑΙ ΕΞ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΤΩΝ

Ἡ νέα αὔξησις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας, ἐπροκάλεσε τήν ἐξέταση τοῦ ζητήματος εἰ δυνατῶσιν αἱ ὁ μεγάλαι Δυνάμεις νά ἐλαττώσωσι διά τούς στρατούς των.

Μεταξύ τοῦ 1873 καὶ 1893 αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι αὐτῶν ηὐξήθησαν κατά 539 ἑκατομμύρια.

Ἀπό τοῦ 1893 ὅμως μέχρι τοῦ 1907 ἐτηρμειώθη γιγαντειαία αὔξησις, ὑπολογισθείσα εἰς 2,000,000,000 φράγκα..

Ἤδη κατά τήν τελευταίαν πενταετίαν 1907—1912 αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι τῶν ἐξ μεγάλων Δυνάμεων ηὐξήθησαν κατά ἐν δισεκατομμύριον, 930 ἑκατομμύρια. Λεπτομερέστερον δ' ἐξετάζομένου τοῦ πράγματος, ἐλάμπουν ὅτι ἐν τῇ αὐξήσει ταύτῃ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων διαρκῶς κρυοστατεῖ ἡ Γερμανία.

Διά νά ἐννοήσωμεν δέ καλλίτερον τήν διαρκῆ ταύτην αὔξησιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν παραθέτομεν τόν ἑξῆς πίνακα·

ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΩΝ 6 Μ. ΔΥΝΑΜΕΩΝ

	1883—1912 (Εἰς ἑκατομμύρια φράγκων)	
Χῶραι	1883	1912
Γερμανία	503	1,648
Ἀγγλία	702	1,779
Αὐστροουγγαρία	318	678
Γαλλία	789	1,343
Ἰταλία	311	649
Ρωσσία	804	1,920

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου συνάγεται, ὅτι κατά τό διαρρέον χρονικόν διάστημα μεταξύ τοῦ 1883 καὶ τοῦ 1912 ἡ Γερμανία αὔξησε τάς δαπάνας της κατά 227 ο)ο, ἡ Ἀγγλία κατά 153 ο)ο, ἡ Αὐστροουγγαρία κατά 111, ἡ Γαλλία κατά 70, ἡ Ἰταλία κατά 108, ἡ Ρωσσία κατά 114.

Κατά τό «Ἐμπρόρ», ὄργανον τῶν Γερμανῶν σοσιαλιστῶν, αἱ δαπάναι τοῦ γερμανικοῦ κράτους κατά τό 1863 διά τόν στρατόν, τό ναυτικόν, τόν ἀνάβριον στόλον, τάς συνεδέρας καὶ τά καθυστερόμενα τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἀνέρχονται εἰς 2,500,000,000 φράγκων.. Ἐπί πλέον τῶν τρομακτικῶν τούτων δαπανῶν ἡ κυβέρνησις πρόκειται νά ζητήσῃ ἀπό τό κοινοδούλιον ἑτέραν δαπάνην ἐτησίαν 125.000.000 φράγκων.

Οὕτως ἀθροιζομένων τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν τῆς Ἀγγλίας, Αὐστροουγγαρίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας, ἐχραν ἐτησίας τό ἄλνθος ἠλιγγιώδες ποσόν τῶν 8)κα δισεκατομμυρίων φράγκων τά ὁποῖα οἱ ὀνω ἐξ λαοί καταδάλλουν ἐτησίως ὑποδαλλόμενα εἰς τοῦς ὑπαχθεσάτους τῶν φόρων.

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΙς

Ἀγκεκινῶδη ἡμῖν ὁ κάτωθι κατάλογος γενομένου καὶ τραυματισθέντων κατά τάς ἐκτεῖαν ὑφιμάτων Μετζενίου μέχρι τῆς ὑπ. Θεδρομαρίου ἀβιμαχίας.

Φονευόντες. Σμιρόπουλος Ι. Καραπούσης Κωνστ.

Τραυματισθέντες. Ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός Δανελάτος Α. σαλπιγκτής Χρήστου Ι. στρατιῶται Δημήτρης Γ. Κτενάς Δ. Πρεδεζίνος Ν. Χαλκιάς Σ. Χάγαλος Π. Πράκας Α.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΣΥΝΤΑΓΡ. ΚΡΗΤΩΝ

Φονευόντες. Στρατιῶται. Θεοδωρακάκης Δ. Μανίκτης Γ. Μιχαλάκης Γ. Δουρτσινός Θ. Κουλουράκης Ι. Κορρᾶς Γ. Καρδάκτε Γ.

Τραυματισθέντες. Καλλούνος Π. Ὀφφαδάκης Μ. Ἠπατάς Σ. Διανδρομάνης Γ. Φασουλάκης Ι. Παπαζῆκος Ι. Μπέλης Γ. Χρυσοφάκης. Χαλκιάδάκης Ε. Ἑρμανός Παρ. Σαλεναειάδάκης Ε. Καλογιάνης Δ. Φαράσης Ε. Μακρυτάνγης Χ. Μανιαδάκης Ι. Χαριτάκης Ν. Μπουμάκος Μ. Καρδαγιτρίου Σευδ. Τριτζάκος Γ. Γιαννιάνάκης Ι. Παπαδάκης Μ. Σκαλίδης Κ. Βεντνάκης Σ. Ἀντώνης Σ. Λαμπρονδάκης Μ. Μεγαλοφάνης Ι. Μεμφαλιάκης Κ. Γουμενάκης Κ. Νικηφοράκος Δημ. Ἠπατάς Δ. Ρόζος Δ. (ἐφευόθη) Κατσιάνης Ι. Βάλλας Γ. Βαλκανάς Δ. Γεωρτάν Δ. Δεμπαντόπουλος Δ. Δρίτσος Μ. Πάτκπουλος Κ. Κανσβῆμος Ν. Βακονιάς Α. Πανογιανάσρος Α. Λάκας Δ. Κοραῆς Κ. Ἀλεξανδράκης Π. Νεωντονάκης Γ. (ἀφευόθη) Μπαλφούστης Χ. Κανέλλης Ι. Δοκατζῆς Χ. Μπαλμάνος Γ. Μπέκας Θ. Τσίγλιας Δ. Μπαλαῆς Π. Ζήμας Δ. Σφυρόπουλος Β. Νεύμας Π.Γεκόλης Ζ. Σπυραμόπος Α. Κούρης Σ. Γιανναχόπουλοκ. Οἰκονομάκος Π. Μουμᾶς Δημ. Ὑπολογισμός Λογοθέτης Θ. Λουνῆς Θ. Ζώφης Ι. Κατινίτης Α. Κοντορᾆς Ν. Ἀρβανίτης Η. Ἀρτσόνης Σ. Παπαδόπουρος Γ. Σμάλας Ι Κωνσταντινίδης Δ. (ἀφευόθη), Λάτρας Γ. Πεντέζου Γ. Βλαχάνης Ε. Φουσελᾶς Π Ἀρίνης Ε. Κεφαπάκος Σ. Κουλιάρης Φ.Χρυσανθόπουλος Χ. Γεωργακόπουλος Α. Πεπαγῆσης Η. Κωρκᾶλο Δ. Μπογιπουλῆς Κ Σιώσος Σ. Ἀδρᾶκος Κ. Χρυσοῦλης Χ. Ρόκας Ι. Δεκούλης Δ. Σουλάκας Σ. Κολοδῆς Λ. Μπέλλας Γ. Ρόντες Ν. Μπαλῆς Σ.

ΠΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΟΠΛΙΤΑΙ

25 μεραρχίας κατ' ἀβιμαχίας 15—31 Ἰανουαρίου πρό τοῦ Μπεζκίοϊ.

Γκίκας Ι. Ἀνκολάτε Γ. Μυείης Δ. Σημάκας Γ. Λαμπρίτος Ι. Τσίγκας Δ. Πεκαλοκάς Κ. Γιαννάκης Π. Μπαΐρακτάρηςχ Δεδρανίτσας 20 σύνταγμα πεζοναυτῶν.

Τριφυτάκρυς Μαρκῆς Γ. ἐπιλοχίας Κρεταλόρακης Ν. Στακάτης Ε. Δελιαδόπουρ Γ Ἀρμενικάκις Κ. Σφρανάς Χ. Δημητρακόπουλος Ν. Χελίτης Ἀ. Μπαᾶς Κ. Καραῆς Π Βλάδος Ι.

Τραυματισθέντες τήν 6 Φεβρουαρίου εἰς Δλεδρεντέσσαν. 20 σύνταγμα πεζοναυτῶν

Ἔφεδρος ὑπολ. Παπαδόπουλος Π. Πετρόνης Γ. Ρούσης Π. Κεφῆτης Χ. Ἀμολοχτίτης Χ.

Ἀποπτάσκαμος Μετσόβου τραυματίαι. Παπαδεοδῶρου Δ. Παπανικολάου Ν,

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ ΑΠΟ 1ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 12ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913.

Νοσηκομεῖα Θεσσαλονίκης.—Στρατιῶται. Κισσότης Γ. Κουλουκοῦνος Ε. Ρεδούμης Κ Δίκων. Παπαλάμπρος Δ. Ἀλατᾶς Κ. Χρηστόπούλου Σ. Καβαλλάρος Ε. Μαστρογιάννης Δημαρᾶς Χ. Κατσούλης Ι. Ζώγας Ε. Νυνάς Γ. Μοφάχος Α. Ζαφειράκος Κωνάτος Χ. Ἀβαμόπουλος Δ. Τσέσος Α. Τσιτσόνης Ι. Γεωργόπουλος Θ. Χρονάκης Θ. Τραγογιάννης Κ. Γιάφος Κ. Λαλοσθῆνος Θ. Ἀλιεράκης Δ Κόγκος Π. Καρακουλιώτης Π. Ζάμπρος Κ Βλέντζας Θ. Κατράκας Γ. Τσίκουρας Π Εὐστρατίου Γ. Μωρσίνος Γ. Κόκκινος Κ. Φωτεινογιαννόπουλος Π. Τσέλιος Α. Βενέρης Χρήστος.

Νοσοκομεῖον Λαρίσσης.—Ἔφεδρος λοχαγός Γλ. Πορ. Ζαγάσης Γεώργ.

Νοσοκομεῖον Κοζάνης.—Στρατιῶται. Καγκέ Η. Κόφμης Γ. Λαγκ Ι. Μοκτελάς

Νοσοκομεῖον Καστορίας.— Στρατιῶται.Κυκλάπος Γ. Μαυρόπουλος Γ. Χαφαρέρης Ι. Χφρμής Κ.

Νοσοκομεῖον Φιλιππίων.—Στρατιῶται.Γκάνγλάνος Κ. Παστούμης Σ. Μαγγυρίτας Χρ Κωνσταρίης Ε. Πολιτικωψήτης Γ.

Νοσοκομεῖον Κορυτσᾶς.—Στρατιῶται. Λεάντης Σ. Μιχαλόπουλος Ν. Φόντας Π. Σεταμετλός Χ. Γιαννούλης Γ. Μυλωνάκος Ν Βεσκόκολης Γ Ηρέκας Π. Δημόπουλος Βασιλώνης, Ἰωάννου Ι. Τσαρτσανιώτης Ν.

Νοσοκομεῖα Ἠρακλείου.—Στρατιῶται. Λάππας Κ. Καρᾶλης Δ. Μελλίτος Θ. Γιαννάκης Γ. Σαραντόπουλος Γ. Μόνκος Π. Παπαρίζος Η. Παπαδγένος Δ. Μικελάτος Ροδόν Ἀναστασόπουλος Σ. Μωυρῆς Δ. Στρμμένος Ι. Σφάμας Κ. Ἀργυρόπουλος Ν. Χαφαλάκης Π. ἀνθυπολοχ.

Νοσοκομεῖα Φιλιππιάδος.—Στρατιῶται.Μ(τράκος Ν. Λούρης Π. Ὀρφανοῦδάκης Στ Φωτεινός Θ. Καρράκης Σ. Κουλουμπῆς Σ Βερνάρος Ε. Ἀλαξανδρῆς Ι. Ματαφάγκερ Κ. Σέμιος Ν. Τσαρουχᾶς Β. Τσάμος Χ Κοκκοτόρης Γ. Σακκαλῆς Ι Σακκαλῆς Γ. Φούρας Α Νίνος Κ. Φλέδάρης Δ. Σεραστίας Ε. Τσαγγούρης Ε. Ἀμυγδαλῆς Ἡ Ἀμυγδαλῆς Θ. Νιαδιώτης Ι. Χατζημήτρου Μ. Μάστορης Ν. Λυσιάτος ♠.

Νοσοκομεῖον Σερβίβγης.—Στρατιῶται. Πιπέρης Μ. Μπέλλης Φ. Μαβρουλιάς Γ. Λαμπάς Θ. Κολιογιώργος Γ. Ἀντζαλιάς Ν. Ζαφείρης Γ. Ρουμελιώτης Ι. Ἀσημάκης Κ. Μιχάλος Γ. Οἰκονόμου Δ. Μπούζας Σ. Μελάς γης Ν. Λαμπράκης Ζώγας Κωμπάτσος Β. Γιαννάκάκις Ι. Βιβλάρης Μ. Νόκος Π. Χειρουργεῖον Α 13 (Πετσάν).—Στρατιῶται. Περεστζάκης Κ. Κωστόπουλος Α. Δελατορέας Π. Μοντόσης Γ.

Νοσοκομεῖον Βερρίας.—Ἀνθυπασπιστής γεφυρολοχίας Νούκας Δημ.

(Ἐκ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν).

Ο ΙΣΠΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΜΑΔΡΙΤΗ, Φεβρουαρίου. (Ἐκκόπτου ἀνταποκριτοῦ).—Ἡ «Ἡμερησία» τῆς Χουέλβας ὑπό τήν τίτλον αἱ «Μεγάλαι μορφαί τοῦ πολέμου τῆς Ἀνατολῆς» δημοσιεύει τό κάτωθι κύριον ἄρθρον·

«Μεταξύ τῶν διακεκριμένων μορφῶν ἀστάνας ἐν τῇ πολέμῳ κατέστησαν ἰσχυρόν ἔκτυπον, ἀξιόστιν νά μνημονευθῇ ὡς κυριωτάτη ἡ τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σαβώφ, στρατηγοῦ ἀπι